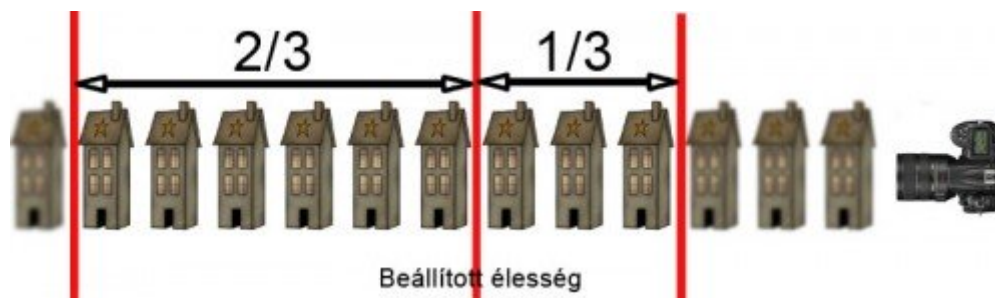

A mélységélesség az egyik legkreatívabb eszköze a fotózásnak. Kis mélységélességgel kiemeljük a számunkra lényeges dolgot a környezetéből, ezzel a szemlélőt is arra készítjük, hogy arra a pontra fókuszáljon, amit mi meg szeretnénk mutatni. A nagy mélységélességnél gyakorlatilag minden éles, és ezzel egész más célt érünk el, mint az előzővel. Bár általában elmondható, hogy a kis mélységélességet inkább portékához, a nagy mélységélességet inkább tájképekhez használjuk, de azért az ilyen szabályok csak arra jók, hogy megszegjük őket.

A mélységélességgel is nagyon igaz, hogy a kép a fejben születik meg. Előre el kell dönteni, hogy mit is szeretnénk, és aszerint fotózni.

Elméletileg csak a tárgysíkban lévő képpontok tűélesek, de ehhez tartozik előre és hátrafelé is egy olyan tartomány, amelyet élesnek érzékelünk. Na, ez az a tartomány, amit mélységélességnek nevezünk.

Nagyon fontos tudnivaló, hogy a mélységélességi tartomány nem szimmetrikus. Ez azt jelenti, hogy ugye van az élesség síkja, a mélységélesség kétharmada a síktól távolabbi részre esik, míg az egyharmada a sík elé. Talán egy ábra segít a megértésben.

Fentiek értelmében nem feltétlen jó, ha a végtelenbe tekerjük az élességet ahhoz, hogy nagy mélységélességet kapjunk, hiszen akkor a hozzánk közelebbi rész életlenebb lehet. Ha minden a távolban van, pl egy hegy tetején, akkor ez nem okoz gondot, de egy városi fotónál, ahol közel is vannak emberek vagy tárgyak, de a háttérrel is élesen akarjuk látni, akkor az élesség síkját egy kicsit vissza kell venni a végtelenből. Bár ettől nem növekszik meg a mélységélességi tartomány, de az mindig jobb, ha a távoli dolog lesz egy kicsit életlenebb, amit egyébként még így is élesnek látunk, mint ha, az, ami elől van.

És rögtön itt egy ehhez kapcsolódó fogalom, a hiperfokális távolság. A hiperfokális távolság az élesség közeli határa, miközben a távoli határa a végtelen. Egyszerűbben ez azt jelenti, hogy mondjuk 1m-től a végtelenig minden éles. A kis kompakt gépek kameráit erre szokták gyárilag beállítani, hogy az ott választható viszonylag szűkebb blendenyílásokkal általában mindenhol éles képet kapjunk. Hát ezekkel a gépekkel nehéz kis mélységélességű képet készíteni.

Hogy azért ne legyen egyszerű a dolog, persze a mélységélesség is több tényezőtől függ. De ez jó! Hiszen, ha eldöntöttük, hogy mit is akarunk, akkor már csak azt kell tudnunk, mivel érhetjük el.

Amitől függ:

az az objektív gyújtótávolsága: (ja, hogy erről még nem mondtam semmit?? majd jön ez is) A mélységélesség nagysága az objektív gyújtótávolságával fordítottan arányos. Tehát: minél nagyobb a gyújtótávolság, annál kisebb a mélységélesség.

rekeszérték: minél szűkebb, annál nagyobb a mélységélesség

tárgytávolság: Minél messzebb van, annál nagyobb a mélységélesség. Közeli témánál egész kicsi, akár 1- 2 cm is lehet.

Fotóval szemléletesebb. Az alábbi három képet egy 24-70 mm-es zoom objektívvel fényképeztem, 58 mm-en.

Az elsőnél azt szerettem volna, ha minden éles. f/16 és 1/80-ad.

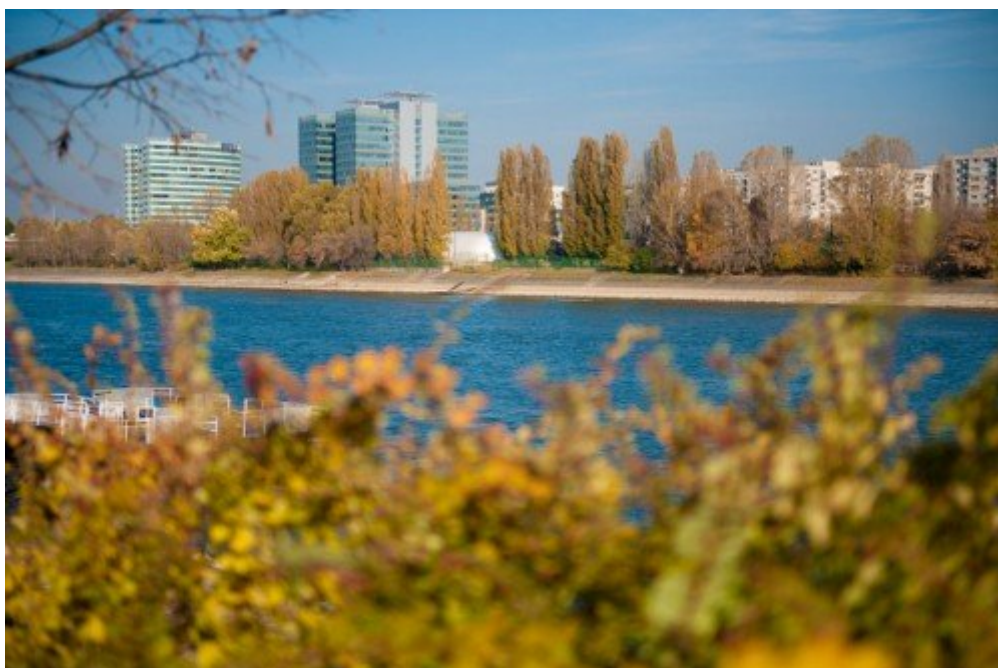

A következőnél azt, hogy az előtér legyen éles, a háttér meg életlen. A blendét 2.8-ra nyitottam, ehhez 1/3200-as idő tartozott.

Most fordítva, a háttér legyen éles, és az előtér életlen. A beállításokon nem kellett állítani,

csak az élességet kellett a háttérre mérni.

Készítettem fotót egy 105 mm-es macro objektívvel is. f5.6, 1/400

Látni, hogy ennek az objektívnek mennyire kicsi a mélységélesége, és a háttér már teljesen

elmosza. Ahhoz, hogy ezzel az objektívvel olyan képet tudjak fotózni, ahol a háttér is látszik, olyan hosszú expozíciós idő kellene a szűk blende miatt, hogy ahhoz már állvány kell. Ez a bizonyos háttér elmosás sem egyforma. Az objektívek egy ismert, bár nem mérhető tulajdonsága a „bokeh”, ami az életlenség milyenségét hivatott jellemezni. Ez az objektív szépen mos el, és ezt különösen akkor lehetne látni, ha fényforrások lennének a háttérben.

És még egy kép. Ez egy 10.5 mm-es halszem objektív, ezzel szoktam panorámázni. f5.6 és 1/250 A látszat ellenére, a virág kb. fél méterre van. Ezzel a lencsével ennél a blendenyílásnál fél métertől a végtelenig minden éles. Ez a „hiperfokális távolsága”.

Ha végképp nem sikerült ezt az elképzelésünket már a fényképezésnél megoldani, akkor sem kell teljesen feladnunk. A Photoshop-nak van erre is megoldása. Nem mondom, hogy olyan

lesz, mint ha már a fotózásnál alakult volna ki a kis mélységélesség, de azért a semminél lényegesen jobb. Ehhez a Filter>Blur>Lens Blur-re (Szűrő>Életlenítés>Lencsefolt Tényleg ez a neve magyarul?? Mert én csak az online súgóból puskázom. Na, ezért jobb az angol, ez nem lencsefolt, hanem az objektív életlensége.. Az objektívre valóban mondják azt is, hogy lencse, de, hogy a lencsefoltról minden eszembe jutna, csak az objektív életlensége nem, az biztos) A kis kitérő után folytatom:) Szóval itt adhatunk neki életlenséget, de nem mindegy ám, hogy hogy. Ugyanis készíthetünk egy ún. Depth Map-et, vagyis mélység térképet, amivel megmondhatjuk, hogy mi legyen éles, mennyire, és hol.

Ha megnézed, lehet látni, hogy távolodva egyre életlenebb a kép.

Hogy ezt hogyan kell csinálni, a videóban mutatom meg, mert ott jobban látni.

Remélem, nem túl bonyolultan és érthetően írtam le a lényegét. Ha bármilyen kérdésed van, nyiss egy témát a fórumban.

Házi feladat. Készíts életlen háttérű képet. Jó munkát:)

További hasonló bejegyzések

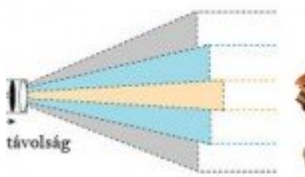
Szemüveg

Köteget feldolgozás

Fotósuli - alapfogalmak 2.

Agylátószögű objektívval

Normál objektívval

Teleobjektívval

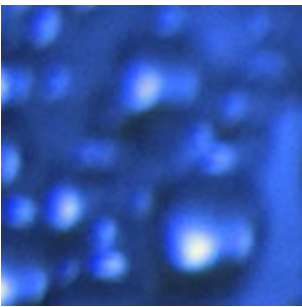
Fotósuli - objektívek, látószög, gyújtótávolság,

Action készítése

Tilt-shift

Puppet warp